

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Agenția Teritorială Vest a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină
împotriva lui Tamazlîcari Alexei

(încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală)

împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 11 martie 2025,

Dosarul nr. 2ra-501/25

PIGD Nr. 2-2223082057-01-2ra-24072025

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Ungheni (jud. L. Potînga)
Curtea de Apel Nord (jud. R. Holban, S. Ghercavii, C. Prisacari)

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Alexei Tamazlîcari,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 iunie 2023, Agenția Teritorială Vest a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Tamazlîcari Alexei prin care a solicitat încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă pe anii 2021-2022 în mărime de 8.112,00 lei, a penalității de întârziere în sumă de 2.230,80 lei, iar în total suma de 10.342,80 lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că asigurarea obligatorie de asistență medicală are caracter obligatoriu pentru toți cetățenii Republicii Moldova, în temeiul Legii nr. 1585-XIII din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală, iar neexecutarea obligației de achitare a primei de asigurare în termen atrage aplicarea sancțiunilor pecuniare față de persoana care nu și-a onorat obligația.

3. Reclamanta a precizat că, potrivit Legii nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, fondatorii de întreprinderi individuale se atribuie la categoria de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, care se asigură în mod individual, conform pct. 1 lit. b) din Anexa nr. 2 la această lege.

4. Agenția Teritorială Vest a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a menționat că, potrivit informației plasate pe site-ul Serviciului Fiscal de Stat, Tamazlîcari Alexei Ion, domiciliat în raionul Ungheni, satul Sculeni, deține statutul de fondator al Întreprinderii Individuale „Tamazlîcari Alexei” cu statut activ, și, drept urmare, se atribuie la categoria de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă.

5. Aceasta a mai indicat că, potrivit datelor din SIA AOAM, pe parcursul anilor 2021-2022, Tamazlîcari Alexei nu și-a onorat obligația de a achita prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în termenul legal stabilit, înregistrând datorii în sumă totală de 10.342,80 lei, compusă din prima de asigurare în sumă de 8.112,00 lei și penalitatea aferentă în sumă de 2.230,80 lei.

6. La fel, a precizat că pentru anul 2021 datoria constituie 5.171,40 lei, din care prima de asigurare în sumă fixă de 4.056,00 lei, cu scadența la 31 martie 2021, și penalitatea pentru 275 de zile în sumă de 1.115,40 lei, iar pentru anul 2022 datoria constituie, de asemenea, 5.171,40 lei, din care prima de asigurare în sumă fixă de 4.056,00 lei, cu scadența la 31 martie 2022, și penalitatea pentru 275 de zile în sumă de 1.115,40 lei.

7. Reclamanta a mai arătat că, în vederea soluționării pe cale amiabilă a datoriei, în adresa pârâtului a fost expediată înștiințarea nr. 05-05-630 din 18 octombrie 2022 privind data și ora prezentării la Agenția Teritorială Vest a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, însă pârâtul, deși a recepționat înștiințarea, nu s-a prezentat și nu a achitat datoria.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea Judecătorei Ungheni din 29 noiembrie 2023, cererea de chemare în judecată înaintată de Agenția Teritorială Vest a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină împotriva lui Tamazlîcari Alexei a fost admisă integral. S-a încasat de la Tamazlîcari Alexei, fondator al Î.I. „Tamazlîcari Alexei” în beneficiul Agenției Teritoriale Vest a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă pe anii 2021-2022 în mărime de 8.112,00 lei și penalitatea de întârziere în sumă de 2.230,80 lei, iar în total suma de 10.342,80 lei. S-a încasat de la Tamazlîcari Alexei în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 310,28 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 1 decembrie 2023, Tamazlîcari Alexei, reprezentat de avocatul Onofrei Andrei, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Ungheni din 29 noiembrie 2023 solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi soluții prin care acțiunea reclamantei să fie respinsă ca neîntemeiată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia Curții de Apel Nord din 11 martie 2025, a fost respins apelul declarat de Tamazlîcari Alexei, reprezentat de avocatul Onofrei Andrei, menținându-se fără modificări hotărârea Judecătorei Ungheni din 29 noiembrie 2023.

11. În acest sens, instanța de apel a constatat că apelul a fost declarat în termenul legal, dispozitivul hotărârii contestate fiind pronunțat la 29 noiembrie 2023, iar cererea de apel prealabil declarată la 1 decembrie 2023.

12. Aceasta a reținut că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate li s-a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată.

13. Instanța de apel a confirmat că pârâțul Tamazlîcari Alexei are calitatea de fondator al Î.I. „Tamazlîcari Alexei” cu statut activ, nefiind radiată, fapt atestat de informația de pe pagina electronică a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat. Totodată, din datele SIA AOAM a rezultat că pârâțul nu și-a onorat obligația de a achita prima de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anii 2021 și 2022, formând o restanță de 4.056,00 lei pentru fiecare an.

14. Curtea de Apel Nord a respins alegația apelantului privind scutirea de la plata primei de asigurare în calitate de veteran de război, reținând că art. 23 alin. (4) din Legea nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002 prevede scutirea exclusiv pentru persoanele cu dizabilități severe, accentuate sau medii și pentru pensionari, nu și pentru veteranii de război care dețin concomitent calitatea de fondatori de întreprinderi individuale. Deși art. 4 alin. (4) lit. q) din Legea nr. 1585/1998 prevede că Guvernul are calitatea de asigurat pentru veteranii de război, această prevedere se aplică cu excepția persoanelor obligate prin lege să se asigure în mod individual.

15. Chiar dacă Tamazlîcari Alexei este veteran de război conform legitimației C07721 eliberată la 24 iunie 2019, acesta deține concomitent calitatea de fondator al Î.I. „Tamazlîcari Alexei” și, în această situație, are obligația legală de a achita prima de asigurare obligatorie de asistență medicală, nebeneficiind de scutire. Cu privire la penalitate, instanța de apel a reținut că aceasta are caracter imperativ, este reglementată expres de art. 30 alin. (1) din Legea nr. 1593/2002, în mărime de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, și nu poate fi redusă. Penalitatea a fost calculată corect de reclamantă: pentru anul 2021, perioada 1 aprilie 2021 – 31 decembrie 2021, în sumă de 1.115,40 lei, și pentru anul 2022, perioada 1 aprilie 2022 – 31 decembrie 2022, în sumă de 1.115,40 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 22 iulie 2025, Tamazlîcari Alexei a depus o cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 11 martie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și casarea hotărârii Judecătoriei Ungheni din 29 noiembrie 2023, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care cerințele reclamantei să fie respinse ca neîntemeiate.

17. Recurentul a susținut că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au interpretat și aplicat eronat normele de drept material aplicabile cauzei, iar concluziile instanțelor se contrazic cu probatoriul acumulat la dosar.

18. În argumentarea recursului, recurentul a invocat că, potrivit art. 13 alin. (1) lit. f) și art. 14 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la veterani nr. 190 din 8 mai 2003, veteranii de război au dreptul la asistență medicală în conformitate cu volumul asistenței medicale prevăzute în Programul unic al asigurării obligatorii de asistență medicală. Totodată, conform art. 4 alin. (4) lit. q) din Legea nr. 1585/1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală, Guvernul are calitatea de asigurat pentru veteranii de război, cu excepția persoanelor obligate prin lege să se asigure în mod individual.

19. Recurentul a susținut că, deținând statut activ de veteran de război, confirmat prin legitimație de veteran și adeverința eliberată de Centrul Militar Teritorial Ungheni, se încadrează în categoria persoanelor asigurate medical de către Guvernul Republicii Moldova și nu poate fi privat de drepturile și garanțiile acordate prin legea specială privind veteranii prin simpla calitate de fondator al unei întreprinderi individuale.

20. Recurentul a invocat că Legea cu privire la veterani nr. 190/2003 este o lege organică specială, iar Legea nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală este o lege organică generală. Potrivit art. 5 alin. (3) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, în caz de divergență între o normă generală și o normă specială de același nivel, se aplică norma specială.

21. Suplimentar, recurentul a invocat că, potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 100/2017, în cazul unui conflict de norme între două acte normative cu aceeași forță juridică, se aplică prevederile ultimului act normativ adoptat, iar Legea cu privire la veterani a fost adoptată ulterior Legii nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

23. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

24. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

25. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

26. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 11 martie 2025.

28. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 2 iunie 2025. Prin urmare, recursul declarat la 22 iulie 2025 este considerat a fi depus în termen.

29. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

31. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de

procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

32. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Nord, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

36. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, care a reținut, în acord cu circumstanțele stabilite de prima instanță, că Alexei Tamazlîcari avea, în perioada vizată, calitatea de fondator al Î.I. „Tamazlîcari Alexei”, întreprindere cu statut activ și neradiată din registrele corespunzătoare. În aceste condiții, instanța de apel a considerat întemeiat că recurentul se atribuia categoriei persoanelor obligate să achite prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă.

37. Critica recurentului privind scutirea de la plata primei în temeiul statutului de veteran de război a primit un răspuns explicit și suficient în decizia recurată. Instanța de apel a explicat că statutul respectiv nu înlătură obligația de asigurare individuală atunci când persoana deține concomitent calitatea care o include în categoria plătitorilor primei în sumă fixă. Prin urmare, argumentele recurentului referitoare la prioritatea normelor privind veteranii exprimă, în esență, un dezacord cu interpretarea deja verificată de instanța de apel și nu justifică îndepărtarea de la concluziile acesteia.

38. De asemenea, instanța de apel a examinat distinct calculul penalității și a reținut caracterul imperativ al acesteia, precum și corectitudinea sumelor calculate pentru anii 2021 și 2022. Raționamentul instanței de apel este coerent și convingător, fiind întemeiat pe calitatea juridică a recurentului, pe statutul activ al întreprinderii individuale și pe neachitarea primei în termenele stabilite, astfel încât criticile formulate în recurs nu relevă temeuri care să impună o altă soluție.

39. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecării, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Alexei Tamazlîcari ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

41. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Alexei Tamazlîcari.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat